

SPORTUL ÎN LUME

Tragerea la sorți a C.M. grupa B de handbal masculin (Franța 1989)

ROMÂNIA, ÎN SERIA C, ALĂTURI DE ISLANDA, BULGARIA ȘI KUWEIT

● Reprezentativa masculină a țării noastre învingătoare în Elveția ● Junioarele — de două ori pe podium în R.D. Germană

La sediul Federației Franceze de Handbal a avut loc tragerea la sorți a celor patru grupe pentru C.M. de calificare grupa B. Competiția se va desfășura în Franța, în perioada 14-28 februarie anul viitor. Iată componența grupelor: A (la Nantes): Polonia, Danemarca, Cuba și Egipt; B (la Grenoble): Spania, Franța, Austria și Brazilia; C (la Cherbourg): Islanda, ROMÂNIA, Bulgaria și Kuweit; D (Helfort): R.F. Germania, Elveția, Norvegia și Olanda.

● Reprezentativa masculină de handbal a țării noastre a

susținut două întâlniri amicale cu echipa Elveției, câștigându-le cu 18-15 și, respectiv, 25-23. ● Selecționata divizionară de handbal junioare a participat la două turnee în R.D. Germană, situându-se pe primul loc atât la Berlin, cât și la Magdeburg. Iată rezultatele înregistrate — la „Turneul Werner Seelenbinder”: 14-6 cu SC Magdeburg, 16-7 cu SC Empor Rostock, 11-9 cu Spartacus Budapesta, 10-3 cu Selecționata orașului Varșovia, 22-2 cu EBT Berlin, 15-9 cu SC Leipzig și 19-15 cu SC Leipzig. Rezultate din turneul de la

Magdeburg: 19-12 cu MGKS Znicz Zabrze (Polonia), 13-11 cu S.C. Magdeburg, 16-8 cu Spartacus Budapesta și 17-9 cu SC Magdeburg II.

ACTUALITATEA LA TENIS

IN FINALA turneului de la Viena jucătorul austriac Horst Skoff l-a învins cu 4-6, 6-3, 6-4 pe coechipierul său Thomas Muster.

TURNUL de la Torino a fost câștigat de americanul John McEnroe care l-a învins în finală cu 6-5, 6-1 pe compatriotul său Aaron Krickstein.

În partida pentru locurile 3-4, italianul Paolo Cane a dispus cu 6-3, 6-4 de argentinianul Martin Jaite.

TENISMANUL american Tim Mayotte a terminat învingător în turneul de la Frankfurt pe Main, în finala căruia l-a învins cu 4-6, 6-4, 6-3 pe jucătorul mexican Leonardo Lavalle.

În finala probei de dublu, cuplul Rudiger Haas (R.F. Germania) — Goran Ivanisevic (Iugoslavia) a dispus cu 1-6, 7-5, 6-3 de perechea Jeremy Bates (Anglia) — Tom Nijssen (Olanda).

MARELE ȘLEM, PLUS „AURUL” OLIMPIC

Obiectivul jucătoarei de tenis vest-germane Steffi Graf, indiscutabil numărul 1 în lume în momentul de față, a fost să realizeze, în 1988, Marele Șlem. Termenul este bine cunoscut. El înseamnă câștigarea, în același an, a celor patru turnee majore: Internaționalele Australiei, ale Franței (de la Roland Garros, nume mult mai familiar iubitorilor „sportului alb”), ale Marii Britanii (mult rinviat Wimbledon) și ale Statelor Unite ale Americii (fostul Forest Hills, actualul Flushing Meadow).

În istoria tenisului mondial, doar doi jucători și trei jucătoare au reușit, pînă acum, acest lucru: americanul Donald Budge, în 1938, și australianul Rod Laver, în două rânduri (1962 și 1969). La feminin, prima a fost americanca Maureen Connolly (în 1953, la 19 ani). A doua performanță a fost australianca Margaret Court (născută Smith), realizatoarea Marelei Șlem în 1970 (la 28 de ani). Iar cea de-a treia — o tenismană a... zilelor noastre, ca să spunem așa. Este vorba de Martina Navratilova, care a cu-

cerit cele patru titluri (din trei continente) doi ani la rând: în 1983 și în 1984, deținind supremația în tenisul mondial feminin timp de șase ani consecutiv (între 1982 și 1987).

În 1988, un nou nume se a-lătură celor cinci. Ați ghicit, probabil, că este vorba de Steffi Graf. Apărută ca un uragan în 1987, cînd, totuși, nu a cucerit decât titlul de la Roland Garros, ea s-a revanșat superb anul acesta, întrecînd, în finală, patru adversare diferite: Chris Evert (6-1, 7-6 în Australia), Natalia Zvereva (6-0, 6-0 la Roland Garros), Martina Navratilova (5-7, 6-2, 6-1 la Wimbledon) și Gabriela Sabatini (6-3, 3-6, 6-1 la Flushing Meadow). Și, ca un făcut, tot în 1988, tenisul a revenit, după o absență de 64 de ani, pe agenda Jocurilor Olimpice. Iar Steffi Graf a devenit (se putea altfel?) campioană olimpică (6-3, 6-3 cu Gabriela Sabatini în finală), intrînd astfel, cu argumente supreme, în galeria marilor jucători.

Doina STĂNESCU

O MEDALIE ȘI... REALA MEDIOCRITATE A BOXULUI NOSTRU

(Urmare din pag. 1)

mitrescu în finală. Se înfiripase din nou un vis de... aur, care s-a pulverizat, însă, în numai un minut și 40 de secunde. Ați trecut din meciul final, cînd Dumitrescu, o clipă neatenț, a primit lovitură de k.o. Și era o partidă pe care Daniel o putea câștiga...

Arbitrul internațional Dumitru Doru Bănciu, care a oficiat la această ediție a Jocurilor Olimpice, este și el de părere că „Vastag putea cuceri medalia olimpică de aur. Marele lui ghinion a fost... lipsa de fair-play a adversarului său, togolezul Hamidou, care ar fi putut relua lupta, lovitură sub centură recepționată nefiind atît de puternică pe cît a acuzat-o el. Vastag a greșit tactic în acest final de meci (minutul 2,23 din ultima repriză). El avea un avantaj de puncte confortabil pentru a nu mai fi obligat să susțină o luptă corp la corp, moment în care a greșit plîsind acea lovitură joasă. Avînd argumentul descalificării, lovitură sub centură, arbitrul thailandez Sompong Sukar nu a mai înțeles seama de faptul că Hamidou ar fi putut relua lupta, caz în care Vastag ar fi primit un avertisment, sancțiune fără urmări în acordarea deciziei, avantajul său de puncte fiind foarte mare. Greșeala lui Vastag, lipsa de fair-play a adversarului său și lipsa de orientare a arbitrilor l-au stopat pe sportivul nostru dintr-o cursă care se putea termina pe cea mai înaltă treaptă a „odiuului”. Dumitrescu și-a făcut datoria, ghinionul urmîndu-l, însă, și pe el în finală. Pentru că numai ghinion se poate numi o lovitură de k.o. primită la început de partidă...”

DE CE NUMAI DOI BOXERI ROMÂNI PE RINGUL OLIMPIC?

Iată în aceste două păreri rezumatul întregii evoluții a celor doi sportivi români pe ringul olimpic. Medalia de argint obținută de Daniel Dumitrescu, în aparentă un rezultat multumitor, este, însă, o cortină prea transparentă pentru a reuși să ascundă reala mediocritate a boxului nostru. Prima întrebare pe care și-o poate pune iubitorul sportului cu mînuși este „De ce am prezentat la J.O. numai doi boxeri?” Răspunsuri „cotite” și „diplomatice” pot fi desigur, multe.

Adevărul este însă unul singur: la ora J.O., numai Dumitrescu și Vastag aveau valoarea și forma sportivă a unor „olimpici”. Ei au fost rezultatul... distilării unei echipe de 14 sportivi, cîți cuprîndea lotul olimpic la 1 ianuarie! Ce factori au „triat” atît de sever? Indisciplina, pregătirea formală, părăsirea lotului. Toate acestea au dus nu numai la renunțarea la unii sportivi, ci și la schimbarea antrenorului Calistrat Cutoș, în locul acestuia fiind promovat Relu Aurăș coordonatorul ultimelor pregătiri, tehnicianul prin mîna căruia trecuseră, la lotul de juniori, mulți dintre seniorii susceptibili de titularizare pentru J.O. Fără îndoială că șansele noastre în turneul olimpic de box ar fi fost mult mai mari dacă, de exemplu, pugiliști ca Daniel Măeran (Steaua) sau Rudel Obreja (Dinamo), tehnicieni de mare clasă, și-ar fi văzut serios de antrenamente, nu ar fi părăsit lotul (Măeran) sau nu ar fi fost refractari la pregătiri (Obreja). Și cei doi nu sînt singurele „cazuri”...

Starea de mediocritate a pugilatului nostru nu este de dată recentă. Ea se prelungește, din păcate, de mai mulți ani și ziarul nostru a semnalat-o în repetate rânduri, îndeosebi după marile competiții internaționale. Este grăitor faptul că boxerii români nu au mai disputat o finală olimpică (pînă acum, la Dumitrescu) din 1976, cînd la „mondialele” din 1986 nu a reușit nici unul dintre ei să urce pe podium și că la „europenele” frumoasa listă a celor 9 campioni continentali din țara noastră s-a întrerupt în... 1975. Aceste (contra)performanțe oglindesc adevărata (non)valoare a boxului nostru din ultimii ani. Paradoxal, la juniori au fost obținute în această perioadă medalii de aur și la „europenele” (1986), și la „mondialele” (1987), dar nu la juniori se referă aceste rînduri...

CRONICĂ LIPSĂ DE „PRODUCTIVITATE”

Cauzele acestei stări de lucruri din sportul cu mînuși nu sînt de dată recentă și, cum spunem, ele au mai fost scoase în evidență de ziarul nostru. Fără a avea pretenția epuizării lor, enumerăm cîteva dintre cele care ni se par deosebit de importante: 1) Slaba muncă de selecție și de instruire desfășurată de marile majoritate a antrenorilor din întreaga țară. Sînt foarte puțini tehnicienii care lucrează

cu pasiune și conștiinciozitate, cei mai mulți mîscîndu-și inactivitatea în spatele unor așa-zise explicații, care vor să justifice lipsa de performanțe a elevilor lor. Dacă toți antrenorii existenți într-un județ (și nu sînt puțini) ar da în fiecare an măcar un singur boxer valoros lotului național — repetăm, unul singur — performanțele noastre pe plan internațional ar fi superioare celor actuale.

2) Nefolosirea la întreaga capacitate a săliilor de box, foarte multe excelente dotate cu aparatură necesară unei pregătiri de calitate. În cea mai mare parte a zilei, sălile de box sînt încautate sau sînt vizitate de un număr foarte mic de sportivi.

3) Indulgența nejustificată față de sportivii indisciplinați, care are ca rezultat nu creșterea unor performeri, ci a unor „boxeri-problemă”. Talentul, oricît de mare ar fi el, este anulat de viața nesportivă, de refuzul de a munci serios la antrenamente. De cîteva ani, sportivi de mare talent, cum ar fi Daniel Măeran sau Rudel Obreja, bat pasul pe loc, rînd ocazie după ocazie de a realiza marea performanță internațională. Și nu sînt singurii.

4) Slabul control exercitat de federația de specialitate și de consiliile județene în sălile de box și în existența unor măsuri organizatorice eficiente care să stimuleze activitatea antrenorilor.

★

Fără îndoială, o analiză mai amănunțită a cauzelor multor neîmpliniri din sportul nostru cu mînuși ar evidenția și alte minusuri. Noi am amintit, mai bine spus, reamintit, doar cîteva. Sperăm ca ele să fie receanționate atît de antrenori și sportivi, binomul sine qua non al performanței, cît și de tehnicienii federației de specialitate. Frumoasa tradiție pe care o are boxul în țara noastră trebuie și poate fi continuată. Juniorii talentați, care se impun atenției în fiecare an, reprezintă un filon de aur pentru marea performanță. Să-i creștem și să-i educăm cu grijă și mare competență pentru a putea deveni mari campioni la vîrsta senioratului. Munca pasionată, disciplina și modestia trebuie să stea la loc de cînte și în sălile noastre de box. În vecinătatea lor vor putea crește marii campioni și vor dispărea „pugiliștii-problemă” și vedetele fără acoperire în performanțe.

CARNET EXTERN

EXCEPȚIA

Între pregătirea biologică tot mai sofisticată (mergînd pînă la transfuzii sanguine), și selecția naturală, cei mai mulți și mai autorizați specialiști înclină, măcar în materie de atletism pentru orîma fără să o excludă firește, și pe ceaaltă. Pregătirea, deci, urmînd o metodologie din ce în ce mai modernă, ar decide și, în lină mari, întîmplările celei de-a 24-a Olimpiade au confirmat un asemenea punct de vedere.

Cu o excepție, cea furnizată de semifondisti și fondisti din Kenia, care au câștigat la Seul numeroase medalii de aur la 800 m, 1500 m, 5000 m, 3000 m obstacole. Dacă privim, cum vă invităm, lucrurile și mai în detaliu, căpătăm o imagine și mai grăitoare, chiar copleșitoare, a succesului kenyan pe toată linia. Suferind de astm, campionul mondial de la Roma pe 800 m, Konchallah, a lipsit la J.O., dar medalia de aur a revenit compatriotului său Paul Ereng. A absentat, din cauza unei crize de malarie Kipkoech, campionul lumii la 10000 m, bronzul olimpic fiind adjudecat tot de un kenyan, Kipkemboi Kimeili. Accidentat în concursul de selecție pentru 3000 m obstacole, laureatul probei de la Los Angeles, Korir, a cedat locul lui Julius Kariuki, care și-a pulverizat adversarii, ca să nu mai spunem că pe locul 2 s-a clasat tot un kenyan, Peter Koech...

Demonstrația fiind făcută, să încercăm să distingem care ar fi „izvoarele” acestui rezervor inepuizabil de talente, cu

mențiunea (dacă e să-i credem pe reputați comentatori Robert Paré și Alain Lurzenficher de la „L'Equipe”) că toți campioni amintii „sînt, alergători din instinct, cu o tehnică frustă”. Atitudinea medie a Keniei depășește 1500 m, iar multe așezări, îndeosebi cele răsărite pe cantelele muntelui Kilimandiaro apar cocotate pînă la 3000 m. Pentru a ajunge la școală copiii trebuie să traverseze savana, avînd de parcurs, zilnic, 20-30 km. Cum mijloacele de transport sînt (fatalmente) rare, drumul către magazinele și străbătut și el, de regulă, tot pe picioare, în fugă, într-o atmosferă datorită altitudinii rarefiate. Aici s-au născut și au crescut negalabilii campioni și recordmani de azi, pe care ziarul învocat îi numea, deunăzi, „les défricheurs de l'impossible”.

Sigur că, aureolat în arena internațională încă din 1963 cînd Kipchoge Keino a doborât primele recorduri mor (la 3000 și 5000 m), pentru a străluci apoi imbatibil la J.O. din 1968 și 1972, Keino fiind „părintele spiritual” al campionilor de la Seul, atletismul kenyan nu a mai avut darul să se surprindă, 1988 pîndul să se înscrie pe linia tradiției sale. Au surprins însă, asta da numărul de victorii și modul cum ele au fost obținute, ca dovadă — cît se poate de convingătoare — că selecția naturală merită un plus de atenție.

Ovidiu IOANITOIA

FOTBAL meridiene

ASTAZI sînt programate meciurile din prima mînsă ale optimilor de finală în Cupa Campionilor Europeni și Cupa Cupei, precum și 16-imele Cupei U.E.F.A. O serie de partide atractive figurează pe program. În afară de evoluția echipelor noastre, în cele trei competiții (Steaua, Dinamo și Victoria) atrag atenția o serie de partide, din care notăm. În C.C.E.: Milan — Steaua Roșie Belgrad, Celtic Glasgow — Werder Bremen și, îndeosebi, P.S.V. Eindhoven — F.C. Porto. În CUPA CUPELOR: F.C. Malines — Anderlecht (un derby belgian), Jena — Sampdoria, Kerkrade — Harkov. În CUPA U.E.F.A.: Malmö F.F. — Internazionale, Roma — Partizan Belgrad, Sporting Lisabona — Real Sociedad, Lokomotive Leipzig — Napoli, Dinamo Zagreb — Stuttgart, Juventus — Bilbao, Glasgow Rangers — F.C. Köln etc.

CAMPIONATE. IUGOSLAVIA (et. 11). Zelezniciar Sarajevo — Partizan 1-0, Skopje — Dinamo Zagreb 0-1, Velez Mostar — Vojvodina Novi Sad 0-1, Steaua Roșie Belgrad — F.C. Sarajevo 3-1, Rad Belgrad — Hajduk Split 0-1, Osijek — Tuzla 3-1, Budućnost — Napredak 2-1, Spartak Subotica — Nis 1-3, Rijeka — Zenica 2-1. În clasament conduce Vojvodina Novi Sad, cu 14 p. urmată de Dinamo Zagreb și Hajduk Split — cu cîte 13 p. GRECIA. DUPĂ ȘASE etape, conduce Larisa, Aris Salonic și PAOK — cu cîte 8 p. În etapa a 6-a: Apollon — Aris 0-0, Olympiakos Volos — O.F.I. Creta 0-1, Doxa — Diagoras 1-1, Ethnikos — Larisa 0-1, Heraklis — Panathinaikos 2-2, Levadiakos — A.E.K. Atena 0-0, Olympiakos Pireu — Kalamaris 5-0, P.A.O.K. — Panionios 2-1. BELGIA (et. 13). Waregem — St. Trond 3-0, Standard Liege — F.C. Bruges 0-0, Beveren — Lokeren 0-2, Cercle Bruges — F.C. Liege 1-1, Anvers — Anderlecht 2-1, S.K. Lierse — F.C. Malines 0-2, Racing White Molenbeek — Charleroi 2-1, R.C. Malines — Beerschot 1-0. Clasamentul: 1. F.C. Malines — 23 p., 2. Anderlecht — 20 p., 3. F.C. Liege — 19 p. R.D. GERMANIA (et. 9). Dynamo Berlin — Karl Marx Stadt 5-1, Lokomotive Leipzig — Zwickau 7-2, Cottbus — Brandenburg 3-0, Jena — Dynamo Dresden 3-4, Rostock — Magdeburg 3-0, Halle — Erfurt 3-0, Aue — Union Berlin 2-0. Primul loc în clasament este ocupat în continuare de Dynamo Dresden, cu 16 p. C.EHO-SLOVACIA (et. 11). Sparta Praga a învins în deplasare, cu 2-1, pe Inter Bratislava. Alte rezultate: T.E. Vitkovice — Skoda Plzen 4-1, Slavia Praga — Banská Bystrica 4-2, Nitra — Dunajská Streda 2-1, Cheb — Ostrava 1-2, Olomouc — Spartak Trnava 1-0, Hradec Kralove — Slovan Bratislava 0-3. Pe primul loc se află Sparta Praga — 18 p. urmată de Slavia Praga — 17 p. BULGARIA (et. 10). Blagoevgrad — Sredet Sofia 1-1, Sliven — Slavia Sofia 0-0, Lokomotiv Sofia — Etar Tirnovovo 1-3, Cerno More Varna — Botev Vrata 1-1, Vitosha Sofia — Dunav Ruse 3-0, Beroe Stara Zagora — Spartak 3-1, Lokomotiv Plovdiv — Minior Pernik 3-0. În clasament conduce Sredet Sofia, cu 17 p.

CUPA LIGH SCOTIENE a revenit formației Glasgow Rangers, care a întrecut cu 3-2 pe Aberdeen. Meciul s-a disputat la Glasgow în prezența a peste 70.000 spectatori.